

WYROK

W I M I E N I U

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale IV Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Leszek Matuszewski (spr)

Sędziowie; SSO Ewa Taberska

SSO Hanna Bartkowiak

Protokolant: apl. radc. M. B.

przy udziale Prokuratora Macieja Nowaka, po rozpoznaniu w dniu 2 września 2015 r. sprawy skazanego **K. G.** o wyrok łączny, na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego od wyroku łącznego Sądu Rejonowego Poznań- Stare Miasto w P. z dnia 25 maja 2015r. w sprawie o sygn. akt III K 252/15

- 1 zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
- 2 zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. C. kwotę 147,60zł (w tym VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym,
- 3 zwalnia skazanego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów postępowania odwoławczego.

H. B. L. E. T.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w P., wyrokiem łącznym z dnia 25 maja 2015 r., sygn. akt III K 252/15, wydanym w stosunku do **K. G.**, skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w P. sygn. akt IIIK 79/12

II. Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. sygn. akt VIK 556/13

III. Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w P. sygn. akt IIIK 65/13, na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. połączył wymierzone podsądnemu kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach wskazanych w punktach I i III i wymierzył mu karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie odnośnie wyroku opisanego w punkcie II.

Sąd Rejonowy na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył skazanemu okres odbycia kary od dnia 11 stycznia 2012 roku do 13 marca 2012 roku, od dnia 29 marca 2013 roku do 23 maja 2013 roku i od 23 grudnia 2014 roku do 28 marca 2015 roku.

Na podstawie art. 619 k.p.k. i § 2 ust. 3 i § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z dnia 28 września 2002 roku , zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. C. wynagrodzenie brutto w kwocie 147,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Na podstawie art. 624 §1 k.p.k. oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku zwolniono podsądnego od kosztów procesu i nie pobrano opłaty.

Z powyższym wyrokiem nie zgodził się **obrońca skazanego**, składając apelację. Autor apelacji zarzucił orzeczeniu naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 53 §1 k.k. poprzez nieuwzględnienie przy łączeniu kar okoliczności przemawiających na korzyść skazanego, tj. jego sytuacji rodzinnej oraz opinii z zakładu karnego, przemawiających za zastosowaniem zasady absorpcji.

Apelujący wniósł o wymierzenie kary łącznej poprzez orzeczenie wobec skazanego kary 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Apelacja obrońcy skazanego K. G. nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie w niniejszej sprawie, rozważył okoliczności mające znaczenie przy wydaniu wyroku łącznego i wydał na tej podstawie słuszne rozstrzygnięcie, uwzględniające wszystkie ustawowe dyrektywy wymiaru kary łącznej. Sąd meriti prawidłowo zidentyfikował warunki do wydania kary łącznej wobec sankcji orzeczonych prawomocnie w postępowaniach III K 79/12 oraz III K 65/13. Także uzasadnienie zaskarżonego wyroku spełnia wszystkie wymagania określone w art. 424 k.p.k., co umożliwia jego instancyjną kontrolę.

Obrońca nie ma racji, zarzucając karze łącznej wymierzonej podsądnemu rażąco surowość. Kara wobec określonej osoby jest karą niewspółmiernie surową wówczas, gdy sąd wymierzając ją nie uwzględnił okoliczności wiążących się z poszczególnymi ustawowymi dyrektywami i wskaźnikami jej wymiaru, czyli wówczas, gdy granice swobodnego uznania sędziowskiego zostały przekroczone (zob. wyrok SA w Poznaniu z 22 VI 1995 r. II Akc 178/95 Prok. I Pr. 1996/2-3/25). Z taką sytuacją nie mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie.

Sąd Okręgowy słusznie oparł wymiar kary łącznej na zasadzie asperacji (łączącej w sobie elementy absorpcji oraz kumulacji). Dyrektywa ta z jednej strony pozwala bowiem uniknąć nieuzasadnionego premiowania sprawcy popełniającego kilka przestępstw, do czego prowadzi dyrektywa absorpcji oznaczająca w istocie wymiar kary za jedno z pozostających w zbiegu przestępstw oraz praktyczną bezkarność w zakresie pozostałych, z drugiej strony pozwala zaś uniknąć konsekwencji w postaci kumulacji dolegliwości wynikającej z orzeczonych kar jednostkowych, a tym samym naruszenia zasad racjonalności wymiaru kary, do czego prowadzi oparcie wymiaru kary łącznej na dyrektywie kumulacji.

Obrońca jest w błędzie, że w niniejszej sprawie przy wymiarze kar łącznych należało zastosować zasadę pełnej absorpcji. Może ona znaleźć zastosowanie jedynie w tych wypadkach, gdy zachodzi ścisły związek podmiotowy i przedmiotowy między pozostającymi w zbiegu przestępstwami. Przez związek ten rozumie się przede wszystkim podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację oraz czas popełnienia każdego z nich" (wyrok SA w Krakowie z 2 lipca 1992r. II Akc 117/92, KZS 1992, z 3-9, poz. 50). Z taką sytuacją nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Podsądny popełnił prawomocnie osądzone przestępstwa godzące w różne dobra prawne, jak mienie, czy zdrowie, na szkodę różnych pokrzywdzonych (k.25-28, k.57-60).

K. G. będący osobą stosunkowo młodą był nadto karany za popełnienie stosunkowo dokuczliwych przestępstw. Popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy pełnej absorpcji (wyrok S.A. w Łodzi z dnia 20.09.2001r., sygn. akt II AKa 154/01, Prok. i Pr. 2002/4/26).

Wbrew temu, co forsuje obrońca, Sąd Rejonowy uwzględnił opinię z zakładu karnego, a także opinię o sytuacji rodzinnej i to na korzyść podsądnego. Nie jest tak, aby opinia z zakładu karnego, czy sytuacja rodzinna K. G. przemawiała za zastosowaniem wobec niego dobrodziejstwa absorpcji. W niniejszej sprawie mamy do czynienia z osobą, która dopuściła się kilkakrotnie stosunkowo dokuczliwych i groźnych przestępstw wymierzonych w różnych

pokrzywdzonych i odbywała kary pozbawienia wolności. W tej sytuacji powyższe okoliczności łagodzące nie mogły przeważać szali na korzyść podsądnego.

Z tych wszystkich powodów kara łączna 10 miesięcy pozbawienia wolności utrzymuje się w granicach sądowej swobody wymiaru kary. Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności.

Sąd odwoławczy, tak jak Sąd I instancji nie dopatrył się w stosunku do oskarżonego przesłanek uzasadniających warunkowe zawieszenie wykonania tak wymierzonej kary łącznej. Pierwszą z takich przesłanek warunkowego zawieszenia jest przyjęcie pozytywnej prognozy, że podsądny bez wykonania wymierzonej mu kary będzie przestrzegał porządku prawnego, o czym świadczy m.in. nienaganny do czasu popełnienia czynu sposób jego życia. Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, że co do podsądnego nie można takiej pozytywnej prognozy przyjąć. Już sam fakt uprzedniej karalności skazanego i odbywania przez niego kar pozbawienia wolności uniemożliwia skonstruowanie wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Sąd I instancji słusznie zwrócił uwagę także na dopuszczenie się przez skazanego prawomocnie osądzonych występków o charakterze chuligańskim (art. 69 § 4 k.k.). Powyższe okoliczności wskazują niestety na głęboką demoralizację skazanego i sprzeciwiają się stosowaniu dobrodziejstwa probacji.

Po drugie nawet jeżeli faktycznie nastąpiła pozytywna zmiana w postępowaniu oskarżonego, przejawiająca się w dążeniu do stabilizacji osobistej nie daje ona gwarancji trwałości i podstaw do przyjęcia, że pomimo niewykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, nie powróci on na drogę przestępstwa. Dotychczasowy styl życia podsądnego pozwala stwierdzić, że nie wyciągnął właściwych wniosków, co do uprzednich skazań. Fakt, że obecnie K. G. pozostaje w nieformalnym związku, i ma na utrzymaniu małe dziecko w sposób istotny niczego nie zmienia. W każdym razie okoliczności te nie świadczą o stałości zmian jakie zaszły w jego życiu. Jeżeli podsądny rzeczywiście chce odmienić swoje życie, to będzie mógł podjąć taką próbę po odcierpieniu sprawiedliwej kary łącznej.

Zdaniem Sądu odwoławczego przeciwko warunkowemu zawieszeniu orzeczonej kary pozbawienia wolności przemawia ponadto wzgląd na społeczne oddziaływanie kary. Orzeczenie kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania w odczuciu społecznym potraktowane zostałoby jako pobłażanie sprawcom dokuczliwych przestępstw przeciwko mieniu, i to sprawcom powracającym na drogę przestępstwa, wiodąc do niepożądanych społecznie rezultatów. Skorzystanie z instytucji warunkowego zawieszenia orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności wobec takiej osoby jak skazany, który odbywał już kary pozbawienia wolności i mimo to dopuszczał się kolejnych przestępstw jawi się w odczuciu społecznym jako pobłażanie wymiaru sprawiedliwości takim przestępcom i sprawia wrażenie , że taki sprawca nie poniósł kary.

W pozostałej części, wyrok jako odpowiadający prawu utrzymano w mocy.

Na podstawie art. 619 k.p.k. i § 2 ust. 3 i § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z dnia 28 września 2002 roku , zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. C. wynagrodzenie brutto w kwocie 147,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd Okręgowy na podstawie art. 626 k.p.k., art. 636 k.p.k. zwolnił skazanego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa wyłożonych kosztów postępowania odwoławczego.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy:

1. zaskarżony wyrok utrzymał w mocy;
2. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. C. kwotę 147,60 zł (w tym VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
3. zwolnił skazanego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Hanna Bartkowiak SSO Leszek Matuszewski SSO Ewa Taberska